

„Blestemat este omul care se încrede în om, care se sprijinește pe un muritor și își abate inima dela Domnul. Blestevântat este omul care se încrede în Domnul și a cărui nădejde este Domnul”.
(Ieremia 17, 5—7).

Apare săptămânal sub îngrijirea unui comitet
Redacția și Administrația Cluj, Str. Reg. nr. Maria 10
Autorizată de cenzură Nr. 3.651 din 1946

Abonamentul pe jumătate costă 200 Lei prin cf. parohiei, primind foaia
în pachet colectiv, și 200 Lei pe nume și adresă personală.
Se poate plăti și prin contul G.E.C. Nr. 46648

Mărire și Pace

Păcatele — mai ales acelea care nasc din mândria vieții: invidia și ura — înaspresc legăturile între fiii aceluiăș Părinte ceresc. Ele duc la ucideri de frați și războaie. Duc la prăbușiri morale. Păcatele au alungat pacea din lume.

Dumnezeu dorea să vină terș pacea pe pământ. Dorea suflete împăcate cu Dumnezeu, aproape și cu sine, suflete care apoi liniștite să-și poată vedea de singurul lucru ce trebuie: mântuirea (Lc. 10, 4).

Ca pacea dorită, mai curând să se sălășuiască între oameni, Bunul Dumnezeu a trimis în lume pe Unulnăscut Fiu al Său Isus Cristos.

Isus a venit.

Cete ingeresti, s'au pogorit în noaptea cea sfântă, cântând melodii divine cântări ne mai auzite pe fața pământului.

Mărire lui Dumnezeu, întru cele de sus, și pe pământ pace, între oameni de bună voie (Lc. 2, 14).

Iată împărțeala cerului, comunicată nouă prin glas de ingeri, la Nașterea Mântuitorului!

Mărire—lui Dumnezeu!

Pace—oamenilor!

Mulți credincioși au înțeles să urmeze pe Isus în smerenie și s'au supus orânduirii cerești. Au dat mărire lui Dumnezeu, câștigând pentru ei pacea, care s'a pogorit nu numai în suflete, ci și în casa și familiile lor.

Alții n'au voit să îndepărteze sămânța Satanei — trufa — picurată în inima omului prin șarpe. Au refuzat împărțeala îngereilor, căutând să răpească „mărire” cuvenită numai lui Dumnezeu. Și așa au pierdut nu numai mărire, ci și pacea lui Cristos.

Au trecut de atunci, 1948 ani. Pentru cea mai mare parte a omenirii, Isus își revarsă zadarnic

harurile Sale, aducătoare de fericire și pace. La prea mulți încă n'a pătruns Evanghelia lui Cristos. Alții o ascultă, dar nu o urmează. Dintre cei ce vreau să o urmeze, un număr însemnat nu înțeleg că precum Isus s'a coborât pe pământ pe scara smereniei, așa și noi nu am pe aceeași scară, a smereniei, ne vom putea urca la cer.

Acestea au fost motivele pentru cari, peste capetele oamenilor lipsiți de pacea lui Cristos, au venit neînțelegeri aducătoare de vrajbă și aducătoare de crime și războaie.

Cei ce doresc să se împărtă-

șească de pacea lui Cristos, adusă pe pământ în Belleemul Iudeii înainte cu 1948 ani,

Să nu se facă pe sine cezari răpitori de mărire lui Dumnezeu, ci să dea lui Dumnezeu cele ce sunt ale Lui. Precum și împăratul David zice celor ce vreau să fie păstrați de bucuria și pacea cerească:

Strigați Domnului tot pământul! Cântați slavă numelui Său! Aduceți-i mărire și laudă! (Psalm 65, 1).

Și așa mai curând decât am crede, între oameni de bunăvoie va veni și pacea lui Cristos.

P. T. A. Băilbanu

Creștini în prigoană de veacuri

„Iată eu vă trimit pe voi ca oile în mijlocul lupilor. Deci vă păziți de oameni, căci vă vor da la judecată și în adunările lor vă vor bate. Și veți fi duși înaintea domnilor și împăraților spre a-mi fi mie martori (martiri). Și va da frate pe frate la moarte și tată pe fiu și se vor scula feciorii asupra părinților și i vor ucide. Și de toți veți fi urii pentru numele meu... Dar nu vă temeți de cei ce ucid trupul, iar sufletul nu-l pot ucide” (Mt. 10, 16, 17, 21, 28).

„Aceasta a fost făgăduința pe care le-a făcut-o Isus, celor ce-l vor urma pe Dânsul.

Abia înățat la ceriuri, profetia s'a împlinit. Încă s. Pavel scria de multele suferințe pe cari le-a avut dela puternicii de atunci, pentru că vestea Evanghelia lui Cristos.

„Băți peste măsură. Dela Evrei de cinci ori câte patruzeci fără de una am iust. În temniță mai mult. De trei ori cu toaie am fost bătut; odată am fost bătut cu piere. În neezuri dela fâhări, dela neamul meu, dela păgâni; în pustie, între frații măncinoși; în ostenele și supărare, în priveghere, foame, sete, frig și golăitate” (II Cor. 11, 23—27).

Pentru toate aceste suferințe s. Pavel nu se intrista, ci dimpo-

Lângă ieslea lui Isus

de Andrei Răfan

trivă zicea: „mă bucur în năcazuri, defăimări, lipsuri, în prigoane, strămtorări, suferințe pentru Cristos (II Cor. 12, 10).

Era însuflețit de îndrăzneția sfinților, cari plini de credință, iubire și nădejde au suferit pentru adevăr: bătaii, lanțuri, temnițe, alții au fost uciși cu pietre, tăiați cu ferestrăul, cu ucidere de sație au murit; unblata-au în cojoace și în piei de capră, în lipsuri și necaz, în pustii rătăcind și în munji și în pesteri și în crăpăturile pământului (Evrei 11, 37).

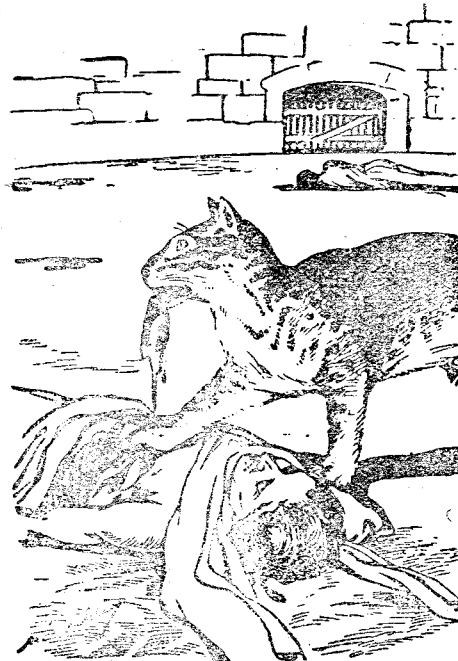
Aproape trei sute de ani au fluturat marile prigoane împotriva creștinilor. Încă pe vremea lui Nero — spuzna scriitorul păgân Tacitus! — „au murit o multime nespus de mare de creștini”. Altfel de jerfii pe care erau sacrificiați creștinii, a fost mai ales

Coloseul (Amfiteatrul lui Flazie). Mormintele lor sfinte, catacombe nesfârșite. Parcă și căli se cutremurau, adeseori se converteau. văzând îndrăzneala creștinilor în fața chinurilor

Nămăruș creștinilor nu s'a împușinat, deși totdeauna creștinii au fost uciși cu grănezele: Legiunea din Theba, cu patruzeci mil de soldați, a fost măcelărită în întregime. Milioane și milioane de martiri-sfinți s'au ridicat, prin jertfa lor măreață, la cer. Toți uși creștinismul s'a răspândit, căci uciderea în masă, erau ca niște lovituri de toaie în jărătec: provoca scântei, care mai tare aprindeau tot juru. Încât s'a verificat dictonul că „sângele martirilor, era sămânța creștinilor”.

Și de atunci aceleași prigoane — ba poate mai îndârjite, — s'au repetat mereu, secol de secol, an de an, încât nu ne mai miră cuvântul s. Pavel: „Toți câți vor viețui cu evlavie în Isus Cristos, vor fi prigoniți (II Tim. 3, 12).

Sfinți martiri, cari ați pedituit cu sângele vostru sfânt, credința și viața creștină, cari ați fost tăiați cu sabia, aruncați flăcărilor: ca tigrii setosi de sânge și leopardzi, lei și leoaice infuriate, lupi și urși înfămânziți, și vă sfâșiau carnea și vă sfâșiau oasele de viu, cari ați fost aruncați în căldări de oleu ciocotind, ori ați fost torte cari ați ars viu, în grădina lui Nero și cari ați fost chinuți în cele mai barbare chinuri pe cari le-a născocit demența omenească, nu vă cutremurați la neapăsarea creștinilor de azi, cari se rușinează și să-și facă cruce, în fața bisericilor, și cari nu îndrănesc a se saluta creștinește, spunând din inimă: „Lăudat să fie Isus”? Deși în Țara Românească n'a fost și nu este nici azi o prigonire a creștinilor!

Prof. Filotea Dumbravă
(Extras din calendarul nostru de masă pe anul 1948)

În viața Sfintei Matilda găsim următoarea întâmplare: În noaptea de Ajun, spre ziua Nașterii Fiului lui Dumnezeu, — pe la miezul nopții, pe când surorile călugărițe adorau pe Isus, sfintei i se arătă Fecioara Maria, care avea în față pe Isus Fiul Ei într'un leagăn sârcăcios, culcat pe paie! Isus nou născut era ciopârțit în bucați, plin de sânge. Maica Sfântă plângea îndurerată. În valul de durere a nemângâierii ce o consuma privind-și Fiul dumnezeesc, își îndreaptă cuvântul către Sf. Matilda spunându-i: „Iată ce au făcut păcătoșii cu Fiul Meu! și plângea nemângâiată!

Cutremurător tabloul!

Această întâmplare se repetă adeseori. Păcătoșii fac același lucru cu Pruncul Isus, săvârșind această nelegiuire și cu prilejul sărbătorilor.

E Nașterea Mântuitorului nostru! Gândește-te, iubite frate creștine: în viața de până acum, în seara de Ajunul Crăciunului, ori în noaptea Nașterii, sau în zorii zilelor de sărbătoare, nu cumva te ai purtat cum nu se cuvine unui creștin; nu cumva și tu ai făcut acest lucru cu Pruncul Isus? Nu cumva și tu ai luat ceșitul și securea nelegiuirilor și lovind în Acela care a venit să te mântuiască? Nu cumva și tu îmbătăindu-te, sau prin faptele tale de necurăție, ai murdărit „Tropul și Sângele” Pruncului Mariei?

Și astfel te-ai înșirat printre păcătoși despre care Maica Sfântă se plângea, și „Iată ce au făcut cu Fiul Meu!” Te ai făcut un ucigător de Dumnezeu!!

Trezește-te!

Pruncul Isus, se naște din nou în mod tainic la aceste Sărbători ale Crăciunului!

Intră și tu în Biserica satului tău, du-te în Ajun, ori la miezul nopții ori în zorii-zilei, la rânduiala Nașterii Domnului Cristos și privește tabloul văzut de Sfânta Matilda, aducându-ți aminte de nelegiuirea ce ai făcut.

Înlocuiește-te și plânge-ți fărădelegile. Schimbă-ți viața de până acum. Hotărăște-te pentru o viață mai creștinească.

Apropie-te, cutează și intră în (continuare în pag. 3)

Fapta bună este gândirea lui Dumnezeu înșeptuită de oameni. Intunecatul nu se luptă cu lumina ci piare din calea ei. (N. Iorga)

Balada aurului

(Diavolul vorbește)

de Victor Eftimiu

— Ce-i aurul?
— Nu știi?
Dar aurul înseamnă,
putere, bogății...
E sufletul vieții...
E cheia fermecată,
Cu care se deschide
o poartă închisată,
Unealta ce se află
oriunde — la tâhar;
Pe masa preacurată
a sfântului Altar,
La Regele puternic,
la văduva săracă;
E cântecul ce face
durerile să iacă;
Samănța care crește
sălbatec, fără trânt,
Nu cere plug, nici holdă
ca boabele de grâu...
Din el roșiește totul!
Din grâu — dintr-o biată pâine,
O lună cere grâu să iasă,
Până mâine.
Din aur faci o casă...
o sută... un oraș,

De vrei, înfrângi un Rege și cumperi un vrăjmaș.
Arunci un pumn de aur și vezi crescând deodată,
În jurul tău, palate de marmoră curată,

Cu trepte și coloane și statui și oglinzi,
Oglinzi de sticlă scumpă, prin care, cât cuprinzi,
Vedeai-vei policandre cu mii și mii de raze,
Lumini de pietre rare... smaralde... crisopraze,
Oglinzi de sticlă scumpă, prin care trec femei,
Femei ce poartă șalbe, inele și cercei,
Mătasuri, fir de aur și păsări pe vesminte,
Și'n ochi, cuvântul tainic ce mângâie și minte...
Și vezi grădii bogate cu ape ce țâșnesc,
Cu lebede mai albe ca albul împărațesc,
Cu poduri neclintite, cu punți ce se ridică...
Auzi... auzi, cum cântă... cum sare și cum plcă?
Ce muzică de îngeri!... ce glas mângâietor!
Cum zornăie!... cum sună!... ce foc strălucitor!
Arunci un pumn de aur, pe mare, și de-odată,
Cu sute de corăbii vezi marea încărcată...
Corăbii mari, ce poartă tot felul de minuni,
Corăbii încărcate cu roabe și pământ...
Așa! Înfrânge-ți mâna! În mână ți e pământul!
Arunci un pumn de aur și cea mai mândră față,

Rozete spirituale

de Anton Crișan

— Dracul cheltuește jumătate
din banii câștigați de om în mod
cinstit. Dar banii câștigați pe ne-
drept îi duce dracul cu stăpân cu tot.

— Nu pângărești pe cei ce mor
ci pe cei ce nu trăiesc cum trebuie.

— Cea mai sigură datorie a
noastră e moartea.

— Păcătoșii mor de mai multe
ori, virtușii niciodată.

— Aleg-ți distracțiile ce nu su-
pără pe Domnul și se vor veseli
cu tine și îng-rii ceriului.

— Dumnezeu nu mai atunci nu
vine când te chemăm să ajute pă-
caulul nostru.

— Toate popoarele formează
neamul lui Dumnezeu.

— Săritul nu-i o secreție a
creierului. Activitatea creieru-
lui ar fi atunci similară cu
activitatea intestinului de a
se evacua.

— Când vrei să cucerești
luna, câmpul de bătaie
câștă 1 în 100.

Femea cea mai albă, se-propriu de-odată
Și vine către tine, chemată de-un îndemn
Măi mare ca îndemnul iabreii! La un semn
Făcut de gâna largă ce împarte aur, — vine
Să și tulbure albastrul privirilor senine,
Să-și olădă înăgăzinta, punând în locul ei
Podoba cea mai sumod, visată de femei:
În loc de-o cură albă și caldă și curată,
O cură păgăsească dar sumă învâșnătată!
Arunci un pumn de aur și sfârșitul oștit
Își vede împăratul și Neamul, — în stărsit,
Cu aurul acesta măruț ce strălucște
Ca stălele în jocuri, — de umbrită-plepăte, —

Tu poți primi'nna Archangel, pe Domnul chiar să L minți,
Când Fiul Său îl cumpări cu înțepări de argiași!
Și'n zău, când s'ntem gâni și doli o ră,
Pierzând un război, va fi silă să moară —
Găsește iar mijlocul de-a fi nemuritor, —
Căci Arceul războiului și s'ntem moartă!

(Extras din calendarul nostru de masă pe 1948)

Lângă Ieslea lui Isus

(urmăre din pag. 1)

peștera Villaimului Sionului
Bisericii satului tău, stai lângă
Ieslea Altarului și în smerenia
câinței și-a părerii de rău, te
roagă și-I spune din inimă:

„...Ci precum în peșteră și'n
Ieslea animalelor a te culca...
înșuți binevoiește a intra și în
Ieslea necuvântătorului meu su-
țiet și'n spurcatul meu trup cel
mort și lepros!

Pr. Andrei Răfan

Presă și apostolatul creștin

Sub presă îți legem toate înțepăturile: că-ți, reviste, ziare. Fie bune,
rele, ori indiferente.

Din punct de vedere religios nu înțelegem:

Presă bună: tipăriturile scrise spre slava lui Dumnezeu și mân-
țuirea sufletelor, după directivă Bisericii.

Presă indiferentă se numește aceea pe care nu o preocupă cha-
racterul religios.

Presă rea este cea direct vrăjmașă lui Isus Cristos: credinței, mo-
ralei și Bisericii creștine.

Creștinii nu vor cumpăra, nici vor citi presa rea. O vor interzice
supașilor, iar în casele lor o vor distruge.

Toți creștinii sunt obligați în conștiință să ajutoreze presa bună: o
vor citi, cumpăra, răspândi!

Iată un câmp vast de apostolat creștin!

O bibliotecă religioasă personală proprie va fi un lucru de onoare. Ea va fi compusă din cele mai bune cărți aprobate de Biserică, Necondiționat și o s. Biblie, o carte de rugăciuni, una de meditație și un catechism.

Cei ce au putere, trebuie să scrie cărți folositoare sufletelor. Cei alții sunt datorți ca din multul cri puținul primit de la Dumnezeu să ajutoze tipărirea cărților bune cu banii lor, iar cei săraci cu apostolatul lor.

Cei ce lipsesc de la această datorie, să știe că, trădează cauza lui Isus, fie că ar fi preot, ori laic!

Privii sicuti cum își răspândește cărțile cu un zel umitor. Nu odată pițele sunt pline și se vâra prin case, împărțind — la nevoie — chiar gratis — arti pline de răbdare și desbirări.

Avem o Biserică creștină organizată. Cu toate acestea nu prea împărțim gratuit cărți de propagandă creștină. Cări se vând se dau pe prețuri mari, îcât greu ajung în mâinile maselor.

Presă este mai puternică decât armorul. Ea poate pătrunde și în casele celor ce nu pășesc pragul bisericilor!

În grădina Gheșmar, pe când Mântuitorul trecea prin sbudumata sa agonie de moarte, pe când Iuda cu ceata lui veghea să pună mâna pe El, apostolul dormea...

Creștinii, este timpul să ne trezim. Și dacă altfel nu vom putea, vom renunța la zidiri de biserică nouă, dar vom susține cu toate puterile noastre intelectuale, morale și materiale — și cu banul nostru! — presa creștină, care tinde la zidiri de Biserică spirituale lui Isus.

Fr. Teofil A. Bălibanu

I. Cărți creștine

format mic și modest, broșate, dar cu un cuprins folositor, cari nu trebuie să lipsească din nici o casă și familie creștină

Venirea lui Antiorist și sfârșitul lumii de s. Efreim Sirul	32 pag.
Cântări de procesiune	32 "
" cu rugăciuni și instrucțiuni	48 "
Maria, rădejea noastră — Fecăra din Fatima	48 "
Rânduiala de rugăciuni pentru unirea în credință	16 "
Din adânc se taie datini — A. Crișan	16 "
Fie voia Ta — S. Alfons	64 "
Familia creștină — I. Agârbiceanu	160 "
Un sânt pribeag român — Dr. I. Dăianu	64 "
Vitașimii, dramă rel. 3 acte, P. Bilțiu D.	56 "
Îndreptar practic pentru examinarea conștiinței	60 "
Prohodul D. n. Isus Cristos, cu note muzicale	32 "
Neptăcerile bogăției — L. Tolstoi	16 "
Despre iăcomie — S. Vasile c. M.	16 "
Căutați împărăția lui Dumnezeu — S. Ioan G. A.	16 "
Cu moartea toate se gata — S. Alfons	16 "
Prețul timpului	16 "
Mântuirea sufletului	16 "
Statornicia în bine	16 "
Porunca cea mare — L. Pop	26 "
Viața Mariană (pentru tineretul școlar)	32 "

Prețul celor dela 16-32 pag. este de 10 Lei, de 48 pag. 15 Lei, de 64 pag. 20 Lei iar cele în 160 pag. este 60 Lei.

I. Se pot comanda dela Administrația ziarului „Viața Creștină” Cluj, Str. Regiua Maria 10

II. Alte cărți creștine

Colinde și cântări creștine (100 cântări)	100 pag.
Inima lui Isus, îndreptar pentru cinstitori	32 "
Soldatul creștin, reguli de viață și rugăciuni	80 "
Modă și danș studiu documentar (format mare)	64 "
Tânărul în societate, principii de bunăcuviință creștină	50 "
Ordinul Pocăinței, — Regule, istoric, serviciile divine	80 "
Calauza vieții creștine (spre sfințenie)	64 "
Program de viață creștină	6 "
Ordinul III Franciscan, lămuriri scurte	4 "

III. Cărți de rugăciuni

Calea spre Adevăr, s. Liturgic, Calea Crucii, Canorul Domnului, al s. Iosif, Paraclisul, toate rugăciunile trebuincioase; Catechism și Cântări creștine — hârtie veșnică, legătură fină 308 pag.

Spre Isus, carte de rugăciuni pentru școlari 112 "

Cartea copiilor mici, catechismul înțelei cuminăcări și rugăciuni 64 "

II și III să se ceară dela P. Teofil A. Bălibanu, Cluj, lorgă 8, ori dela „Viața Creștină”.

Cel mai bun cadou făcut unui prieten este un abonament la V. Creștină. Abonament pe jumătate de an 250 lei — pentru cei ce vor achita în cursul lunii Ianuarie. Se poate achita și prin C. E. C. Nr. 40646.

A. apărut

Calendarul „Viața Creștină”

pe anul 1948.

Material bogat și variat, cu numeroase clișee (chipuri) și cu toate îndrumările necesare

60 lei, plus poșta

S'au tipărit foarte puține exemplare, deci grăbiți comanda.

Rugăm cititorii plăților, sau care ne-au ajutat, fie înainte sau după stabilizare, să ne înțeleagă și să ne ierte că în anul 1947 n'am putut apare destul de regulat. Atât noi cât și cititorii am avut destule încercături cu bani devalorizați până la stabilizare. Numai din acest motiv avem azi peste 4000 de abonați restanțieri, cei mai mulți peste un an, față de ab. 300 cititori în rând cu piața, și pentru cari numai n'a fost posibil a scoate gazeta.

E trist că și de Crăciun, în loc să apărem cu un număr de sărbătoare, colorat, frumos și mare, ne prezentiăm doar cu acest simplu calendar și reproduceri, sub nivelul oricăror arti plări a celor ce ne cunosc activitatea din trecut. Acest îndoiit exemplar este ultima solie și cheltuielă ce o mai facem cu vechii datoriși cari nu vreau sau nu au de gând să ne plătească gazeta. Cel puțin față de cei mai vigoșiți, ne vom ocupa de ei pomenindu-i cu numele într'o listă neagră. Cei cari n'au posibilitate să plătească, dacă ne spun aceasta li se iartă datoria. Ne-am bucura d că ar putea plăti baremi la abonamentul de pe anul 1948 și să nu ne refuze gazeta. S'a reorganizat atât redacția cât și administrația noastră, așa că primind forș noi de lucru, sunt nădejdi de frumoase realizări.

Autoritatea oficială a Bisericii noastre încă ne-a promis tot sprijinul moral și material

Numărul viitor, care apare cu data de Duminică 4 Ian. 1948, se va trimite tuturor parohiilor Eparhiei de Cluj Gherla în câte 10-20 sau mai multe exemplare, după numărul sufletelor, pertru a se face noui abonți în bloc prin oficiul parohial cu 200 Lei pe jumătate de an.

Abonamentul particular cu adresă pe numele persoanei va fi 230 Lei pe jumătate de an, adică până la 30 Iunie 1948.

Lăudat să fie Isus! — În vecl Amin.

Tip. „Infrățirea” Cluj